

[Fiskeriministeren]

For så vidt angår sej undersøges mulighederne for at opnå en supplerende kvota, så landing af uundgåelige bifangster kan tillades.

Spm. nr. S 112

Til *energiministeren* (31/10 83) af:

Waldorff (VS):

»Hvordan vil ministeren sikre de samfundsmæssige interesser, som ligger i maj 81-aftalens bestemmelser om efterforskning og tilbagelevering af den danske undergrund?«

Begrundelse

Den meget lange behandlingstid for arbejdsprogrammerne for de af DUC gjorte fund har alvorlige konsekvenser for samfundet.

Den statslige energipolitik bliver vanskeligere af, at det ikke er muligt at få et overblik over de ressourcer, man kan regne med, og det betyder en udskydelse af mulige indtægter til staten.

Det vanskeliggør også opbygningen af en dansk offshore-sektor og betyder tab af arbejdspladser.

Det er kun den nuværende bevillingshaver, A. P. Møller, som har interesse i den lange sagsbehandling.

Udskydelsen af arbejdsprogrammerne betyder nemlig, at DUC vinder tid, som kan bruges til at lave efterforskning i det område, som skal tilbageleveres i 1984 og 1986.

Det betyder med andre ord, at energiministeren giver A. P. Møller en ekstra frist på 9-10 måneder for de gjorte fund. Bevillingshaverne kan på denne måde bevare eneretten til de gjorte fund, samtidig med at de kan forsøge at undersøge den del af undergrunden, som andre bevillingshavere efter aftalen skal kunne overtage. Dette svækker naturligvis statens forhandlingsposition over for kommende bevillingshavere, og det vanskeliggør bruddet på DUCs monopol på undergrunden.

Disse forhold er så meget mere skandaløse, som meget tyder på, at det er de utilstrækkelige vurderingsrapporter fra bevillingshaverne, som er den vigtigste årsag til forsinkelserne.

Det må være et krav til energiministeren, at dette stoppes. Mest oplagt ved, at eneretten til de gjorte fund erklæres for tabt.

Dersom energiministeren vil fastholde, at forsinkelserne ikke skyldes bevillingshaverne, men energistyrelsens mange arbejdsopgaver, så må kravet være øjeblikkelig ansættelse af den nødvendige ekspertise i energistyrelsen.

Svar (7/11 83):

Energiministeren (Enggaard):

Jeg forstår af begrundelsen for spørgsmålet, at der særligt sigtes til bestemmelser i 1981-aftalen mellem energiministeren og A. P. Møller om evaluering af gjorte fund. I den forbindelse kan jeg oplyse, at jeg i besvarelser af tidligere spørgsmål her i tinget og i besvarelser af en række spørgsmål fra folketingets energipolitiske udvalg har redegjort for de årsager, der ligger til grund for vurderingsprogrammernes behandlingstid i energiministeriet og -styrelsen.

I min besvarelse den 3. oktober 1983 af spørgsmål nr. 143 og 151 (Alm. del - bilag 214 og bilag 220) fra folketingets energipolitiske udvalg oplyste jeg, at behandlingen af vurderingsprogrammerne i det sidste halve år har været påvirket af, at den ekspertise i energistyrelsen, der skal inddrages ved behandlingen af vurderingsprogrammerne, er sammenfaldende med den, der har været involveret i arbejdet med andre presserende sager. Disse sager har det været nødvendigt at prioritere højere i denne periode, og det har som følge heraf ikke været muligt for energistyrelsen at gennemføre behandlingen af vurderingsprogrammerne inden for de oprindeligt forudsete tidsrammer. Det har været nødvendigt at prioritere på denne måde, bl.a. for samlet at sikre varetagelsen af de samfundsmæssige interesser, som 1981-aftalen tilgodeser.

Det er min opfattelse, at den tid, der er medgået til behandling af visse af de hidtil fremlagte programmer, har været påkrævet for at sikre en forsvarlig behandling af sagerne. Det har i denne forbindelse været nødvendigt at afklare de ofte meget komplicerede geologiske og tekniske sammenhænge mellem nødvendige vurderingsarbejder for påviste forekomster og de efterforskningsarbejder, som staten har krævet gennemført i den verserende voldgiftssag. Jeg finder der-